

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп. бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. – бр. 37 от 2007 г.; бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92, 96, 97 от 2017 г., бр. 24, 65 и 98 от 2018 г., бр. 24, 33, 96, 100, 101 и 102 от 2019 г., бр. 14, 18, 52, 55 и 71 от 2020 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5 т. 7 се изменя така:

„7. вътреобщностната дистанционна продажба на стоки;“

§ 2. В чл. 13, ал. 4 т. 7 се отменя.

§ 3. Член 14 се изменя така:

„Дистанционна продажба на стоки

Чл. 14. (1) Вътреобщностна дистанционна продажба на стоки на територията на Европейския съюз е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от територията на държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

2. получател по доставката е всяко данъчно незадължено лице; за данъчно незадължено лице се счита и данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, което няма задължение да начислява ДДС при вътреобщностно придобиване на стоката в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките са произведени на територията на Европейския съюз или са допуснати за свободно обращение, с изключение на:

а) нови превозни средства, или

б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или

в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(2) Продажбата на акцизни стоки е вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по ал. 1, когато получател е данъчно незадължено физическо лице или лице по чл. 173, ал. 5 и 6, т. 1.

(3) Дистанционна продажба на стоки, внасяни от трети страни или територии, е доставката на стоки, за която са налице едновременно следните условия:

1. стоките се изпращат или транспортират от доставчика или от негово име, включително когато доставчикът се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките от трети територии или трети страни до получателя в държава членка;

2. получател по доставката е всяко данъчно задължено лице, в т. ч. данъчно задължено лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания на стоки в държавата членка, където транспортът приключва и данъчно задължено юридическо лице, което извършва освободени вътреобщностни придобивания на стоки в държавата членка, където транспортът приключва;

3. стоките не са:

а) нови превозни средства, или

б) стоки, които се монтират и/или инсталират от или за сметка на доставчика, или

в) стоки, които са предмет на специален ред за облагане на маржа на цената за стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети.

(4) Случаите, при които стоките се считат за изпратени или транспортирани от доставчика или от негово име, включително когато се намесва непряко в изпращането или транспортирането на стоките, за целите на този член са тези по смисъла на чл. 5а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно задължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ L 313 от 4 декември 2019 г.).“

§ 4. Създава се чл. 14а:

„Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс

Чл. 14а. (1) Електронен интерфейс е устройство или програма, която позволява комуникация между две независими системи или система и краен получател и може да включва уебсайт, портал, платформа, интерфейс за приложения програми и други подобни средства.

(2) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс се счита, че улеснява доставката на стоки, когато използването на електронния интерфейс позволява на получател и на доставчик, предлагащ стоки за продажба, да осъществят контакт, който води до доставка на стоки чрез този електронен интерфейс. Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс е лице, независимо от доставчика, предлагащ стоки за продажба и от получателя.

(3) Стоки, опаковани заедно и изпратени едновременно от един и същ изпращач до един и същ получател, и обхванати от един и същ договор за транспорт са пратка.

(4) Основен доставчик е данъчно задължено лице, което предлага стоката за продажба чрез използване на електронен интерфейс.

(5) Доставки, които се улесняват от електронен интерфейс са доставките на:

1. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз и получателят е данъчно задължено лице;

2. дистанционни продажби на стоки на територията на Европейския съюз, внасяни от трети страни или територии под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро от данъчно задължено лице, независимо дали е установено или не е установено на територията на Европейския съюз и получателят е данъчно задължено лице;

3. вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1, т. 3, на които

изпращането или транспортирането започва и завършва на територията на една и съща държава членка, в която получателят – данъчно незадължено лице, е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване, от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз.

(6) Данъчно задълженото лице по ал. 2, когато улеснява извършването на продажбата на една и съща стока по ал. 4, се счита за доставчик и получател, като се приема, че са налице едновременно две доставки:

1. доставка, по която получател е данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс и доставчик е лицето - основен доставчик, предлагащо стоката за продажба;

2. доставка, по която доставчик е данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс и получател е данъчно незадължено лице.

(7) Данъчното събитие за доставките на стоки по ал. 6 възниква и данъкът става изискуем в момента на приемане на плащането.

(8) Моментът на приемане на плащането по ал. 7 се определя по чл. 41а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

(9) Доставката по ал. 6, т. 1 не подлежи на облагане с данък, като основният доставчик има право на данъчен кредит за начисления му данък във връзка с тази доставка.

(10) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице, е длъжно да води електронен регистър по чл. 159г за доставките по ал. 3, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път услуги, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност.

(11) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс, когато не е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице, е длъжно да води електронен регистър, който съдържа обобщена информация за съответния данъчен период за доставките по ал. 3, за които се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път услуги, в които участва и се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност. Съдържанието на обобщената информация се определя с правилника за прилагане на закона.

(12) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс за доставките по ал. 3, за които не се счита за доставчик, и за доставките на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път услуги, в които не участва и не се счита, че действа от свое име в съответствие с чл. 9а от Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива

2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност, води отчетност за тези стоки и услуги.

(13) Информацията от регистрите по ал. 11 и отчетността по ал. 12 се предоставя при поискване от орган по приходите по електронен път или на електронен носител в определен в правилника за прилагане на закона файлов формат.

(14) Лицата по ал. 11 и 12 съхраняват отчетността по ал. 12 и информацията в електронните регистри по ал. 11 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е била извършена доставката.

(15) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс не улеснява доставката на стоки, когато са изпълнени условията на чл. 5б от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Регламент (ЕС) № 282/2011 по отношение на доставките на стоки или услуги, предоставяни за улеснение чрез електронен интерфейс, и специалните режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица, извършващи дистанционни продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

(16) Данъчно задължено лице, което управлява електронен интерфейс и се счита, че улеснява доставката на стоки не прилага прага по чл. 20б.“

§ 5. В чл. 17 се създава ал. 5:

„(5) Място на изпълнение при доставка на стока от вносителя по чл. 83, ал. 1, при която изпращането или транспортът на стоките започва от територията на трета страна или територия, е на територията на държавата членка на вноса на стоките. Мястото на всяка последваща доставка е на територията на държавата членка на вноса на стоките.“

§ 6. Член 20 се изменя така:

„Място на изпълнение на доставка при дистанционна продажба

Чл. 20. (1) Място на изпълнение при доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки по чл. 14 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 и 3 е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 и 3 в държава членка, различна от тази, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е мястото, където стоката се намира към момента, в който завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 14 и чл. 14а, ал. 5, т. 2 и 3 в държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя, е в тази държава членка, при условие че данъкът върху тези стоки се декларира в съответствие с чл. 159а.

(4) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 1 се определя по реда на чл. 17, ал. 2 и 5.

(5) Мястото на изпълнение на доставката по чл. 14а, ал. 5, т. 2 и 3 в случаите на вътрешна дистанционна продажба на стоки се определя по чл. 17, ал. 1.“

§ 7. Създава се чл. 20б:

„Праг за определяне място на изпълнение при доставки на вътреобщностни

дистанционни продажби на стоки и доставки на далекосъобщителни услуги, на услуги за радио- и телевизионно излъчване и на услуги, извършвани по електронен път.

Чл. 20б. (1) Не се прилагат чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6, когато едновременно са налице следните условия:

1. доставчикът е установен, включително с постоянен обект, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на една държава членка;

2. далекосъобщителните услуги, услугите за радио- и телевизионно излъчване и услугите, извършвани по електронен път се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държави членки, различни от държавата членка по т. 1, или стоките при вътреобщностни дистанционни продажби по чл. 14 се изпращат или транспортират до държава членка, различна от държавата членка по т. 1;

3. общата стойност без ДДС на доставките по т. 2 не надвишава през текущата календарна година и не е надвишавала през предходната календарна година 10 000 евро или равностойността им в националната валута на държавата членка, в която е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване доставчикът по т. 1; равностойността в национална валута се определя по обменния курс, публикуван от Европейската централна банка към 5 декември 2017 г.

(2) Мястото на изпълнение на доставката по ал. 1 е в държавата членка, в която е установен доставчикът.

(3) Мястото на изпълнение на доставката, с която се надхвърли посоченият праг по ал. 1, т. 3 през съответната календарна година, се определя по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6.

(4) Доставчикът, за който едновременно са налице условията по ал. 1, може да избере да определя мястото на изпълнение на доставката по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6. В тези случаи изборът се прилага до изтичане на две календарни години, считано от началото на календарната година, следваща годината на избора.

(5) Правото на избор по ал. 4 от доставчик, който е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване само на територията на страната, се упражнява по реда на чл. 156, ал. 16 или по правилата за регистрацията за целите на данъка върху добавената стойност на съответната държава членка, където получателят е установен, има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(6) Когато доставчикът по ал. 1 извършва доставки чрез електронен интерфейс, е длъжно да информира данъчно задълженото лице, което управлява електронния интерфейс при надвишаване на прага от 10 000 евро по ал. 1, т. 3 или при упражняване на избора по ал. 4.“

§ 8. В чл. 21 ал. 8-11 се отменят.

§ 9. Създава се чл. 35а:

„Доставка с получател лице, управляващо електронен интерфейс

Чл. 35а. Облагаема доставка с нулева ставка е доставката на стоки по чл. 14а, ал. 6, т. 1.“

§ 10. Член 47 се изменя така:

„Доставка на застрахователни услуги

Чл. 47. Освободена доставка е извършването на застрахователни и презастрахователни услуги, включително на свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти.“

§ 11. Създава се чл. 57а:

„Внос на стоки по специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 57а. (1) При прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, данъкът при внос се начислява по чл. 157а

(2) В случаите по ал. 1, вносителят декларира в подадената митническа декларация за внос, че ще прилага режима по 152, ал. 5 като посочва индивидуален идентификационен номер по този режим.

(3) Митническите органи вдигат стоките без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент, когато:

1. при извършване на проверка в базата данни за идентификационни номера по ДДС по режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се установи, че декларираният индивидуален идентификационен номер по този режим е валиден;

2. стойността на стоките, внасяни от трети страни или територии не надвишава левовата равностойност на 150 евро и стоките не се облагат с акциз;

3. стоките са предназначени за данъчно незадължени лица.

(4) Когато стоките под формата на пратки са със собствена стойност, надвишаваща левовата равностойност на 150 евро или са стоки облагаеми с акциз, се прилагат общите правила на закона.“

§ 12. Създават се чл. 57б, 57в, 57г и 57д:

„Специален режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос

Чл. 57б. (1) Специалният режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос може да се прилага от данъчно задължено лице, което към датата на вноса отговаря едновременно на следните условия:

1. представя пред митническите органи стоки:

а) под формата на пратки със собствена стойност, не надвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на стоките, облагаеми с акциз;

б) за които не е приложен специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии по чл. 152, ал. 5;

в) които се допускат за свободно обращение на територията на страната;

г) на които изпращането или транспортирането на стоките завършва на територията на страната;

д) на които получател е данъчно незадължено лице, установено на територията на страната.

2. е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1;

3. има разрешение за отсрочено плащане на вносни мита, издадено по реда и условията на митническото законодателство на Съюза;

4. действа като косвен представител по митническото законодателство на Съюза.

Деклариране отчитане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос

Чл. 57в. (1) В подадената митническа декларация за внос данъчно задълженото лице задължително посочва:

1. че прилага специалния режим за деклариране и отложено плащане на данъка при внос;

2. получателя, за когото е предназначена пратката.

(2) Начисляването на данъка при внос по специалния режим се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение.

(3) Когато данъчно задълженото лице отговаря на условията по чл. 57б митническите органи вдигат стоките, без данъкът да е ефективно внесен в бюджета към този момент.

(4) Периодът за отчитане на данъка е едномесечен.

(5) За всеки период за отчитане лицето по чл. 57б подава месечна декларация по специалния режим за деклариране и отложено плащане на ДДС при внос пред Агенция „Митници“ по образец, определен в правилника за прилагане на закона.

(6) В месечната декларация по ал. 5 се посочва общата сума на ДДС, събран през съответния период за отчитане.

(7) Месечната декларацията по ал. 5 се подава пред Агенция „Митници“ по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс до 15-о число включително на месеца, следващ месеца, за който се отнася.

(8) Лицето по чл. 57б води електронен регистър за целите на специалния режим, който да позволява на митническите органи да проверяват правилното прилагане на този режим.

(9) Структурата и съдържанието на електронния регистър по ал. 8 се определят с правилника за прилагане на закона. Информацията от регистъра се предоставя при поискване от митническите органи по електронен път или на електронен носител в определен в правилника файлов формат.

(10) Лицето по чл. 57б съхранява информацията от електронния регистър по ал. 8 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е започнало прилагането на специалния режим.

(11) За доставки по чл. 57а в други валути, различни от евро, се използва обменният им курс, действащ към първия работен ден на месец октомври на предходната година, който се прилага от 1 януари до 31 декември включително.

Ред за плащане на данъка при прилагане на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57г. (1) Получателят - данъчно незадълженото лице е длъжен да заплати данъка по митническата декларация за внос на лицето по чл. 57б при приемане на пратката.

(2) Лицето по чл. 57б събира данъка от всички получатели, приели пратките през съответния период.

(3) В 30-дневен срок, лицето по чл. 57б е длъжно да внесе по реда на чл. 90 събрания от получателите – данъчно незадължени лица данък за съответния период.

Приложимост на специалния режим за деклариране и отсрочено плащане на данъка при внос

Чл. 57д. (1) За внесения данък по чл. 57г за вносителя по чл. 57б не възниква право на данъчен кредит при условията на глава седма.

(2) Когато не са налице условията по чл. 57а се прилагат общите правила на закона.“

§ 13. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава т. 19:

„19. стоки, за които ДДС се декларира по специалния режим по чл. 57а и когато най-късно при подаване на митническата декларация за допускане за свободно обращение е предоставен индивидуалният идентификационен номер по ДДС по чл. 157а за прилагане на специалния режим.“.

2. В ал. 14:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 2 накрая се добавя „при условията на Директива 2006/79/ЕО на Съвета от 5 октомври 2006 година относно освобождаване от данъчно облагане на вноса на малки пратки стоки с нетърговски характер от трети страни“.

§ 14. В чл. 70, ал. 4 изречение второ се заличава.

§ 15. В чл. 74, ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3, чл. 102, 132 или 132а“ се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1, чл. 102, 132 или 132а“.

§ 16. В чл. 96 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 т. 3 се отменя.

2. В ал. 9 думите „97б и 98“ се заличават.

3. Създава се ал. 12:

„(12) Алинея 9 не се прилага, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.“

§ 17. В чл. 97а, ал. 5 числото „98“ и запетаята пред него се заличават.

§ 18. Член 97б се отменя.

§ 19. Член 97в се изменя така:

„Задължение на данъчно задължени лица, които са установени само на територията на страната при доставки на далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване или услуги, извършвани по електронен път, или на стоки при вътреобщностни дистанционни продажби, с място на изпълнение на територията на друга държава членка

Чл. 97в. Данъчно задължено лице, което не е регистрирано в страната за прилагане на режим в Съюза, ако е упражнило правото си на избор по чл. 20б, ал. 4, уведомява компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в 7-дневен срок от издаването на идентификационен номер по ДДС от всяка държава членка, по електронен път, както и в случаите на отнемането му.“

§ 20. Член 98 се отменя.

§ 21. В чл. 99 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „чл. 96, 97, 98, чл. 100, ал. 1 и 3 и чл. 102“ се заменят с „чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1 и чл. 102“.

2. В ал. 6 думите „чл. 96, 97 и 98 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 3“ се заменят с „чл. 96 и 97 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1“.

§ 22. В чл. 100 ал. 3 се отменя.

§ 23. В чл. 101, ал. 8 думите „97б, 98“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 24. В чл. 107 т. 5 се отменя.

§ 25. В чл. 108, ал. 1 се правят следните изменения:

1. В т. 1 думите „97б, чл. 98, ал. 3“ и запетаята пред тях се заличават.
2. Точка 2 се отменя.

§ 26. В чл. 111 ал. 3 накрая се добавя думите „ал. 2“.

§ 27. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 9 изречение второ се заличава.
2. Създава се ал. 14:

„(14) За доставка на вътреобщностна дистанционна продажба на стоки, от данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, ал. 1 не се прилага, когато лицето е регистрирано за прилагане на режим в Съюза по този закон.“

§ 28. В чл. 114 се създава ал. 12:

„(12) За доставка, за която данъчно задължено лице е регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, лицето посочва идентификационния номер по чл. 157а, ал. 11 само в митническата декларация за внос по чл. 57а.“

§ 29. В чл. 118 се правят следните изменения:

1. В ал. 4 т. 7 се отменя.
2. Алинеи 14-18 се отменят.

§ 30. В чл. 120 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.
2. Алинея 5 се изменя така:

„(5) Отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставят най-късно в последния ден на данъчния период.“

§ 31. В чл. 135 се правят следните допълнения:

1. В ал. 2 се създава изречение второ: „Акредитираният представител представлява чуждестранното лице по чл. 157б, ал. 4 за изпълнение на задълженията на представителя по чл. 157б, ал. 3 по прекратяване на регистрацията по режима при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.“.

2. В ал. 3 накрая се добавя „и чл. 157б, ал. 4“.

§ 32. Наименованието на глава осемнадесета се изменя така:

„Специални режими за данъчно задължени лица, извършващи услуги, вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, вътрешни дистанционни продажби на стоки и дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии“

§ 33. Член 152 се изменя така:

„Специални режими

Чл. 152. (1) Специалните режими по тази глава са режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(2) Режим извън Съюза може да се прилага за доставки на услуги от данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз, с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз.

(3) Режим в Съюза може да се прилага за доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки от:

1. данъчно задължени лица, които не са установени в държавата членка по потребление, при доставки на услуги на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз;

2. данъчно задължени лица при доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1;

3. данъчно задължени лица, които управляват електронен интерфейс, като улесняват продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 1 и 3 и нямат седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и нямат постоянен обект в него, ако изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва на територията на една и съща държава членка.

(4) За доставки на услуги, дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на държава членка, доставчикът може да избере да се регистрира за прилагане на някой от специалните режими по ал. 2 и 3 в страната или в друга държава членка.

(5) Режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии може да се прилага за стоки, под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща левовата равностойност на 150 евро, с изключение на стоките, облагаеми с акциз, когато вносът им се осъществява, в която и да е държава членка и независимо за коя държава членка са предназначени, от:

1. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, когато е установено на територията на Европейския съюз или в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС; в този случай лицето може да се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз, или

2. данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, и е установено в трета страна, с която Европейският съюз не е сключил споразумение за взаимопомощ в областта на ДДС; в този случай, лицето задължително се представлява от представител, установен на територията на Европейския съюз.

(6) За целите на режим извън Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. държава членка по идентификация е държавата членка, в която данъчно задълженото лице, неустановено на територията на Европейския съюз, избира да се регистрира и да декларира кога започва своята дейност като данъчно задължено

лице - доставчик на услуги с получатели - данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на тази глава;

3. държава членка по потребление е държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга.

(7) За целите на режим в Съюза:

1. данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка по потребление означава данъчно задължено лице, което има седалище и адрес на управление или има постоянен обект на територията на Европейския съюз, но няма седалище и адрес на управление или постоянен обект на територията на държавата членка по потребление;

2. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление или, ако няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, в която има постоянен обект;

б) когато данъчно задълженото лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянен обект в повече от една държава членка, то може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващи две календарни години;

в) когато данъчно задължено лице няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз и няма постоянен обект в него, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките. Когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или транспортирането на стоките, данъчно задълженото лице може да избере коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през календарна година на избора и следващи две календарни години.

3. държава членка по потребление е:

а) при доставка на услуги - държавата членка, в която е мястото на изпълнение на доставката на услуга;

б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки от данъчно задължено лице, включително от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 1 - държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя;

в) при доставка на стоки от данъчно задължено лице, улесняващо продажбата по чл. 14а, ал. 5, т. 3, когато изпращането или транспортирането на стоките започва и завършва в една и съща държава членка - тази държава членка.

(8) За целите на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии:

1. данъчно задължено лице, което не е установено на територията на Европейския съюз е данъчно задължено лице, което няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз или постоянен обект на територията на Европейския съюз;

2. представител е лице, което е установено на територията на Европейския съюз и е посочено от данъчно задълженото лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, като лице — платец на данъка, и като лице, което действа от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в този специален режим;

3. държава членка по идентификация е:

а) държавата членка, в която данъчно задълженото лице избере да се регистрира, когато не е установено на територията на Европейския съюз;

б) държавата членка, в която данъчно задълженото лице е избрало да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и следващи две календарни години;

в) държавата членка, в която данъчно задълженото лице има седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз;

г) държавата членка, в която представителят има седалище и адрес на управление;

д) държавата членка, в която представителят е избрал да се регистрира и има постоянен обект в нея, когато няма седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има постоянни обекти в повече от една държава членка; представителят е обвързан от това решение през съответната календарна година и следващите две календарни години;

4. държава членка по потребление е държавата членка, в която завършва изпращането или транспортирането на стоките до получателя.“

§ 34. Член 153 се изменя така:

„Приложимост на специалните режими

Чл. 153. (1) Данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва услуги или дистанционни продажби на стоки, по които получатели са данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, и лицето не е регистрирано за прилагане на някой от специалните режими по глава осемнадесета в страната или в друга държава членка, прилага общите правила на закона.

(2) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, включително когато доставките са извършени от постоянен обект на територията на друга държава членка, прилага общите правила на закона.

(3) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на друга държава членка, в която лицето има постоянен обект, независимо дали доставките са извършени от този обект, не прилага този режим. За тези доставки лицето прилага законодателството на държавата членка, в която е постоянният му обект.

(4) Лице, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътреобщностни дистанционни продажби на стоки по чл. 14, ал. 1 и 14а, ал. 5, т. 1, изпратени или транспортирани от друга държава членка, независимо дали лицето има постоянен обект на територията на другата държава членка, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(5) Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс, регистрирано на основание чл. 156 за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3, прилага този режим.

(6) Данъчно задълженото лице, което управлява електронен интерфейс,

регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, за доставки на вътрешни дистанционни продажби, с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(7) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, за доставки на дистанционни продажби на стоки с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(8) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза и което няма постоянен обект на територията на страната, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(9) Данъчно задължено лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, за доставки на услуги с получатели данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната, прилага този режим.

(10) В случаите по чл. 14, ал. 2 режим в Съюза не се прилага.

(11) В случаите по чл. 152, ал. 5 данъчно задълженото лице не може да посочи повече от един представител едновременно.

(12) За доставки в други валути, различни от евро по чл. 152, ал. 5, се използва обменният им курс, действащ към първия работен ден на месец октомври, който се прилага от 1 януари до 31 декември включително на следващата календарна година.“

§ 35. Член 154 се изменя така:

„Специална регистрация

Чл. 154. (1) Право да се регистрира за прилагане на режим извън Съюза има данъчно задължено лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на услуги с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка на Европейския съюз, включително в страната;

2. не е установено на територията на Европейския съюз;

3. не е регистрирано за прилагането на този специален режим в друга държава членка;

4. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 10.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронен адрес, в т.ч. интернет страница на лицето;

2. идентификационен номер за данъчни цели, ако има такъв;

3. декларация, че няма седалище и адрес на управление и няма постоянен обект на територията на Европейския съюз;

4. банкова сметка на лицето в евро;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако има такива.

(4) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режима извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режима извън Съюза е служебният идентификационен номер по чл. 84, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, пред който е поставен знакът „EU“.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка на услугите по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-о число на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режима извън Съюза, може да се регистрира на основание на този член, като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(10) Ограничение за регистрация по режим извън Съюза, поради системно неспазване на задълженията от лицата, е в сила до изтичане на осем последователни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза, на режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(11) Когато регистрацията за прилагането на режим извън Съюза, на данъчно задълженото лице, е прекратена на основание, че лицето не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 в продължение на осем последователни данъчни периода, може да се регистрира за прилагане на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.“

§ 36. Член 155 се изменя така:

„Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режим извън Съюза

Чл. 155. (1) Регистрацията за прилагането на режим извън Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на услуги, с получатели – данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната;

2. престане да отговаря на условията по чл. 154, ал. 1;

3. лицето избере да не прилага режим извън Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до териториалната дирекция на Националната агенция за приходите – София, заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим извън Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за дерегистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режим извън Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или
2. не отговаря на условията по чл. 154, ал. 1, или
3. системно не спазва разпоредбите на режим извън Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режим извън Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по идентификация и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява

регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режим извън Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 154 лице може да се регистрира за този режим в друга държава членка, като подаде по електронен път заявление за дерегистрация до териториална дирекция на Националната агенция за приходите – София, по реда на ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ промяната. В същия срок лицето уведомява за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на прекратяване на регистрацията се смята датата на промяната.“

§ 37. Член 156 се изменя така:

„Специална регистрация

Чл. 156. (1) Право да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, за което са налице едновременно следните условия:

1. извършва доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица;

2. лицето:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, или

г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва само от територията на страната, или

д) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, но изпращането или транспортирането на доставяните от него стоки започва, както от територията на страната, така и от територията на други държави членки и не е регистрирано за прилагането на този режим в тези държави членки;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 15.

(2) Правото по ал. 1 се упражнява, като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) Със заявлението по ал. 2 лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. банкова сметка на лицето в евро или лева в българска банка или клон на

чуждестранна банка в Република България;

3. идентификационни номера за целите на ДДС в други държави членки;

4. постоянни обекти на територията на други държави членки;

5. идентификационни номера от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако има такива.

(4) В срок от 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режим в Съюза. В срок от 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва или мотивирано отказва да извърши регистрацията. Връчването на акта на лицето по ал. 1 се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(5) За дата на регистрацията се смята първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението по ал. 2.

(6) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е идентификационният номер по чл. 94, ал. 2.

(7) За дата на регистрация се смята датата на първата доставка, когато първата доставка по ал. 1, т. 1 е извършена преди датата по ал. 5, при условие че данъчно задълженото лице е подало заявление за регистрация по реда на ал. 2 най-късно до 10-о число на месеца, следващ датата на първата доставка.

(8) При промяна на данните в подадено заявление по ал. 2 лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната.

(9) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(10) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, когато не е установено по седалище и адрес на управление, но има установеност по постоянен обект на територията на Европейския съюз, в случай, че премести постоянния си обект на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(11) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член след изтичането на две календарни години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режим в Съюза в другата държава членка.

(12) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки само от територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, може да се регистрира на основание на този член, ако отговаря на условията на ал. 1.

(13) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен

обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки, както от територията на страната, така и от територията на други държави членки след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, може да се регистрира на основание на този член, ако отговаря на условията на ал. 1.

(14) В случаите по ал. 9-13 за дата на регистрацията по този член се смята датата на промяната, ако лицето подаде заявление за регистрацията по реда на ал. 2 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ настъпването на промяната, и в същия срок лицето уведоми за промяната държавата членка по идентификация.

(15) Ограничение за регистрацията по режим в Съюза поради системно неспазване на задължението от лицето е в сила до изтичане на осем последователни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза, на режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(16) Право по ал. 1 да се регистрира за прилагането на режим в Съюза има и данъчно задължено лице, регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, което извършва доставки с място на изпълнение по чл. 206, ал. 4 на територията на страната, ако заедно със заявлението по ал. 2 уведоми, че желае мястото на изпълнение на доставките да се определя съгласно чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 6.

(17) Когато регистрацията за прилагането на режим в Съюза на данъчно задълженото лице е прекратена на основание, че лицето не е извършвало доставки по ал. 1, т. 1 в продължение на осем последователни данъчни периода, може да се регистрира за прилагане на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.“

§ 38. Член 157 се изменя така:

„Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режим в Съюза

Чл. 157. (1) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на лицето, когато:

1. вече не извършва доставки на услуги или вътреобщностни дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни дистанционни продажби на стоки на данъчно незадължени лица;
2. престане да отговаря на условията по чл. 156, ал. 1;
3. лицето избере вече да не прилага режим в Съюза.

(2) За прекратяване на регистрацията по ал. 1 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(3) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 лицето подава заявлението за дерегистрация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца, през който настъпва съответното обстоятелство.

(4) В случаите по ал. 1, т. 3 лицето подава заявлението за дерегистрация най-късно 15 дни преди края на тримесечието, предхождащо календарното тримесечие, от което не желае да прилага режима.

(5) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за deregистрация по ал. 2 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(6) В случаите по ал. 1, т. 1 и 2 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за deregистрация, а в случаите по ал. 1, т. 3 датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режим в Съюза е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на подаване на заявлението за deregистрация.

(7) Регистрацията за прилагането на режим в Съюза се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за deregистрация, когато се установи, че лицето:

1. не е извършвало доставки по чл. 156, ал. 1, т. 1 осем последователни данъчни периода и не е подало заявление за deregистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 156, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режим в Съюза.

(8) Системно неспазване разпоредбите на режим в Съюза е налице, когато:

1. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159б, ал. 4 за всеки данъчен период не е била предоставяна в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(9) В случаите по ал. 7 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режим в Съюза, е първият ден на тримесечието, следващо календарното тримесечие на изпращане на съобщението.

(10) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(11) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след изтичането на две календарни години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията може да избере да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(13) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки само от територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(14) Регистрирано на основание чл. 156 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, ако започне да изпраща или транспортира доставяните от него стоки, както от територията на страната, така и от територията на други държави членки след изтичането на две календарни години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията може да избере да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(15) Датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на тримесечието, следващ тримесечието на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация. В случаите по ал. 10 – 14, датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е датата на подаване на заявлението за дерегистрация.

(16) Когато са налице условията по чл. 20б, ал. 1, регистрирано на основание чл. 156 лице може да прекрати регистрацията си, ако избере да не прилага режим в Съюза.“

§ 39. В глава осемнадесета се създава раздел IIIа с чл. 157а-157б:

„Раздел IIIа

Регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Специална регистрация

Чл. 157а. (1) Право да се регистрира за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има данъчно задължено лице, включително което управлява електронен интерфейс, което е регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1, не се представлява от представител и са налице едновременно следните условия:

1. внася стоки от трети страни или територии за данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно пребиваване в държава членка, включително в страната;

2. данъчно задълженото лице:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на

Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, или

г) не е установено по седалище и адрес на управление и по постоянен обект на територията на Европейския съюз, и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка, ако е установено в трета страна, с която Европейският съюз е сключил споразумение за взаимопомощ в областта по ДДС;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 18.

(2) Право да се регистрира за прилагане на задълженията по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има регистрирано на основание чл. 96 или чл. 100, ал. 1 лице, за което са налице едновременно следните условия:

1. действа като представител от името и за сметка на данъчно задълженото лице при изпълнение на задълженията, определени в режима;

2. лицето:

а) е установено по седалище и адрес на управление на територията на страната, или

б) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект на територията на страната, или

в) не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка и не е регистрирано за прилагането на този режим в друга държава членка;

3. не е в сила ограничение за регистрация по ал. 20.

(3) Представителят по ал. 2 има право да регистрира всяко данъчно задължено лице, което представлява, за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, ако лицето отговаря на условията по ал. 1.

(4) Правото по ал. 1, 2 и 3 се упражнява, като лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, заявление за регистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(5) В случаите по ал. 1, със заявлението по ал. 4, лицето предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронни адреси, в т.ч. интернет страници на лицето;

2. идентификационен номер за целите на ДДС или регистрация за данъчни цели;

3. банкова сметка на лицето в евро;

4. идентификационни номера, ако има такива, от предходни регистрации на лицето за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(6) В случаите по ал. 2, със заявлението по ал. 4, представителят предоставя най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес и електронен адрес;

2. идентификационен номер по ДДС.

(7) В случаите по ал. 3, със заявлението по ал. 4, представителят предоставя

най-малко следната информация:

1. име, пощенски адрес, електронен адрес и уебсайтове за данъчно задълженото лице, което представлява;

2. идентификационен номер по ДДС или за данъчна регистрация на данъчно задълженото лице, което представлява;

3. индивидуален идентификационен номер по този режим на представителя по ал. 2.

(8) Регистрираните лица прилагат този специален режим за всички извършвани от тях дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(9) В срок 7 дни от постъпване на заявлението по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва регистрацията. Актът се връчва по електронен път чрез електронно съобщение на данъчно задълженото лице, което действа без представител или на представителя.

(10) За дата на регистрация по режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се смята датата на връчването на акта по ал. 9, с който се определя:

1. индивидуален идентификационен номер по ДДС на данъчно задълженото лице за прилагането на този режим;

2. индивидуален идентификационен номер на представителя за изпълнение на задълженията по този режим;

3. индивидуален идентификационен номер по ДДС за всяко лице, което се представлява от представител за прилагането на този режим.

(11) Идентификационен номер за целите на регистрацията за прилагане режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се състои от 12 буквено-цифрови знака и се използва единствено за целите на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(12) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(13) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, когато не е установено по седалище и адрес на управление, но има установеност по постоянен обект на територията на Европейския съюз, в случай че премести постоянния си обект на територията на страната, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да се регистрира на основание на този член.

(14) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след прекратяване на специалната регистрация в другата държава членка, ако отговаря на условията на ал. 1, може да

се регистрира на основание на този член след изтичането на две календарни години, следващи годината, през която е регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, в другата държава членка.

(15) В случаите по ал. 12-14, лицето може да се регистрира, като подаде по електронен път заявление за регистрация по ал. 4, в което посочи и декларираните при първоначалната си регистрация данни, не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведоми за промяната другата държава членка. В тези случаи за дата на регистрация по този член се смята датата на промяната.

(16) При промяна на данните по ал. 5, 6 и 7 в подадено заявление по ал. 4, лицето подава по електронен път заявление за актуализация не по-късно от 10-о число на месеца, следващ месеца на настъпването на промяната.

(17) Алинеи 12-16 се прилагат и по отношение на представител, който действа от името и за сметка на данъчно задължено лице, извършващо дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(18) Когато на данъчно задължено лице е прекратена регистрацията, в която и да е държава членка по идентификация на прилагането на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, поради системно неспазване от данъчно задълженото лице на задълженията, свързани с прилагането на съответния режим е налице ограничение за регистрация за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в сила до изтичане на 24 месеца след данъчния период, в който е прекратена регистрацията.

(19) Алинея 18 не се прилага, в случаите когато прекратяването на регистрацията за прилагането на режима е поради системно неспазване на задълженията от страна на представителя.

(20) Представител няма право да действа като такъв до изтичането на 24 месеца след месеца, в който е прекратена регистрацията му поради системно неспазване от него на задълженията му, свързани с прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(21) Данъчно задължено лице, на което е прекратена регистрацията за прилагането на режима по чл. 157б, ал. 6, т. 1 и ал. 8, т. 1 на основание, че лицето не е извършвало доставки в продължение на 24 последователни данъчни периода, независимо дали действа с представител или без представител, може да се регистрира за прилагане на режима, когато започне отново да извършва такива доставки.

Прекратяване на специалната регистрация за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 157б. (1) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на данъчно задължено лице, което действа без представител, когато:

1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии;
2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1;
3. лицето избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(2) Регистрацията на представител за прилагането на режима за

дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на представителя, когато:

1. не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, през 6 последователни месеца;

2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2.

(3) Регистрацията на данъчно задължено лице за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което действа чрез представител, се прекратява чрез представителя, когато данъчно задълженото лице:

1. вече не извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии;

2. престане да отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1;

3. лицето избере вече да не прилага режима, независимо от това дали продължава да извършва дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(4) Когато представителят не е изпълнил задълженията си по ал. 3 за прекратяване на регистрацията на данъчно задълженото лице, лицето е длъжно да прекрати регистрацията си по режима чрез акредитиран представител по чл. 135.

(5) За прекратяване на регистрацията по ал. 1-4 лицето подава до компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите заявление за дерегистрация по образец, определен с правилника за прилагане на закона. Заявлението се подава по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с квалифициран електронен подпис посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите чрез въвеждане на данните през приложението.

(6) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че данъчно задълженото лице, което не действа чрез представител:

1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(7) Регистрацията на представител за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че представителят:

1. не е действал като представител от името и за сметка на данъчно задължено лице, което използва този режим, през 6 последователни месеца и не е подал заявление за дерегистрация за прилагането на режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 2, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(8) Регистрацията за прилагането на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии се прекратява по инициатива на органа по приходите с издаване на акт за дерегистрация, когато се установи, че данъчно задължено лице, което действа чрез представител:

1. не е извършвало дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, и не е подало заявление за дерегистрация за прилагането на

режима, или

2. не отговаря на условията по чл. 157а, ал. 1, или

3. системно не спазва разпоредбите на режима.

(9) Когато данъчно задълженото лице, включително когато действа чрез представител избере да не прилага режима, лицето, съответно представителят, който действа от негово име и за негова сметка, подава заявление за дерегистрация най-късно до 15 дни преди края на месеца, предхождащ месеца, от който възнамерява да не прилага режима. В този случай датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на подаване на заявлението за дерегистрация, след което данъчно задълженото лице няма право да прилага режима.

(10) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1-3 лице, което премести мястото си на установяване по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1-3 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, премести постоянния си обект на територията на друга държава членка или се установи по седалище и адрес на управление на територията на друга държава членка, е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(12) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1-3 лице, което не е установено по седалище и адрес на управление на територията на Европейския съюз, но има установеност по постоянен обект както на територията на страната, така и на територията на друга държава членка, след изтичането на две календарни години, считано от началото на годината, следваща годината на регистрацията, може да избере да се регистрира за прилагане на този режим в другата държава членка, като е длъжно да прекрати регистрацията си по този член.

(13) В случаите по ал. 9-12, лицето подава заявление за дерегистрация по ал. 4 не по-късно от 10-о число на месеца, следващ посочената от лицето в заявлението дата на промяната, и в същия срок уведомява за промяната другата държава членка.

(14) В срок 7 дни от постъпване на заявлението за дерегистрация по ал. 4 органът по приходите извършва проверка за наличие на основание за прекратяване на регистрацията за прилагане на режима. В срок 7 дни от приключване на проверката органът по приходите издава акт, с който извършва прекратяването на регистрацията. Връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение.

(15) Датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращането на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация. В случаите по ал. 10-12, датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима е датата на подаване на заявлението за дерегистрация.

(16) С изключение на случаите на системно неспазване на задълженията на режима по ал. 17 от данъчно задълженото лице, при прекратяване на регистрацията му, индивидуалният идентификационен номер за целите на ДДС, определен за използването на режима при внос, остава валиден за периода, необходим за вноса на стоки, които са били доставени преди датата на прекратяване на регистрацията, което обаче не може да надвишава 2 месеца, считано от тази дата.

(17) Системно неспазване на разпоредбите на режима за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии от данъчно задължено лице или представител, е налице, когато:

1. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и справка-декларацията по чл. 159а, ал. 2 за всеки данъчен период не е била предоставена в рамките на 10 дни след изпращането на напомнително съобщение;

2. на основание чл. 159а, ал. 12 на регистрираното за прилагане на режима лице са изпращани от Националната агенция за приходите напомнителни съобщения за последните три предходни данъчни периода и пълната сума на декларирания данък за всеки отделен данъчен период не е платена от лицето в рамките на 10 дни след изпращане на напомнително съобщение, освен когато оставащата неплатена сума е по-малка от 100 евро за всеки данъчен период;

3. след поискване от орган по приходите или от компетентен данъчен орган на държава членка по потребление и един месец след изпратено последващо напомнително съобщение от Националната агенция за приходите лицето не е предоставило регистрите по чл. 159г, ал. 1.

(18) В случаите по ал. 6, т. 1 и 2 и ал. 8, т. 1 и 2 връчването на акта на лицето, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи датата, на която се прекратява регистрацията на лицето за прилагане на режима, е първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на съобщението.

(19) В случаите по ал. 6, т. 3 и ал. 8, т. 3 връчването на акта на данъчно задължено лице, на което се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. Регистрацията се прекратява от деня, следващ датата на изпращане на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация.

(20) В случаите по ал. 2 и ал. 7, т. 1 и 2 връчването на акта на представителя, на който се прекратява регистрацията за прилагане на режима, се извършва по електронен път чрез електронно съобщение. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължени лица, които са представлявани от представителя. Регистрацията се прекратява от първият ден на месеца, следващ месеца на изпращане на електронното съобщение за издаване на акта за дерегистрация.

(21) В случаите по ал. 7, т. 3 датата, на която се прекратява регистрацията на представителя за прилагане на режима, е датата след датата на изпращане на електронното съобщение за връчване на акта за дерегистрация. В тези случаи се прекратява и регистрацията на данъчно задължени лица, които са представлявани от представителя.

(22) Ограничение за регистрация поради системно неспазване на задълженията, свързани с прилагането по режима, е в сила за данъчно задължено лице, независимо дали действа чрез представител, до изтичане на 24 последователни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима, в която и да е държава членка по идентификация за прилагането на режим извън Съюза, на режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии.

(23) Алинея 22 не се прилага, когато прекратяването на регистрацията на данъчно задълженото лице, което е действало чрез представител, е на основание прекратяване регистрацията на представителя поради системно неспазване на задълженията му.

(24) Ограничение за регистрация поради системно неспазване на

задълженията, свързани с прилагането на режима, е в сила за представител, който действа от името и за сметка на данъчно задължено лице, до изтичане на 24 последователни периода, считано от данъчния период, следващ периода на прекратяване на прилагането на режима.“

§ 40. В глава осемнадесета наименованието на раздел IV се изменя така:
„Облагане и деклариране на доставки при прилагане на специалните режими“

§ 41. Член 158 се изменя така:

„Облагане на доставки при прилагане на специалните режими

Чл. 158. (1) Мястото на изпълнение на доставки, за които се прилагат специалните режими по чл. 152, ал. 2, 3 и 5, извършени от регистрирано по тази глава лице, е в държавата членка по потребление.

(2) Данъчната основа, датата на възникване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка при доставки на услуги и вътреобщностни дистанционни доставки на стоки по тази глава се определят по законодателството на държавата членка по идентификация.

(3) Данъчното събитие и изискуемостта на данъка при дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии възниква към момента на доставката, като стоките се считат за доставени в момента, в който е било прието плащането.

(4) Моментът на приемане на плащането по ал. 3 е по-ранният от двата момента - моментът, в който потвърждението за плащането, съобщението за разрешаване на плащането или ангажиментът за плащане от получателя, е получено от данъчно задълженото лице или от името на данъчно задълженото лице, прилагащо режима при внос, или моментът на действително извършеното действително парично плащане.

(5) Лице, регистрирано за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, е длъжно да начисли изискуемия данък върху добавената стойност за извършена доставка в обхвата на съответния режим, като:

1. включи размера на данъка при определяне на резултата по справка-декларацията за прилагане на специален режим за съответния данъчен период в държавата членка по идентификация;

2. посочи информацията за доставката в електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(6) Данъчната ставка на доставките по тази глава е приложимата ставка в държавата членка по потребление.

(7) За документирането на доставките на услуги и на стоки по тази глава се прилага законодателството на държавата членка по идентификация.“

§ 42. Член 159 се изменя така:

„Данъчен период, справка-декларация и внасяне на данъка при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159. (1) Данъчният период за регистрираните по тази глава лица е тримесечен и съвпада с календарното тримесечие.

(2) В случаите по чл. 154, ал. 7 и 156, ал. 7 първият данъчен период обхваща времето от датата на първата доставка до края на календарното тримесечие.

(3) В случаите по чл. 154, ал. 9 и 156, ал. 9 първият данъчен период обхваща времето от датата на промяната до последния ден включително на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната. Съответно по чл. 155, ал. 10 и по

чл. 157, ал. 12, последният данъчен период обхваща времето от първия ден на календарното тримесечие, през което е настъпила промяната, до датата на промяната включително.

(4) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице подава справка-декларация за прилагане на специален режим по образец, определен в правилника за прилагане на закона, за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода е извършвало доставки. Когато последния ден на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(5) Справка-декларацията по ал. 4 се подава до компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите. Регистрираните на основание чл. 156 лица подават справка-декларацията по електронен път с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез въвеждане на данните през приложението или чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(6) Компетентната териториална дирекция по раздел II или по раздел III от тази глава предоставя на лицето по електронен път уникален входящ номер на всяка подадена справка-декларация по ал. 4.

(7) В справка-декларацията по ал. 4 като информация се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на съответния режим и, отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка по потребление за съответния данъчен период, за:

1. доставки на услуги;
2. вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
3. вътрешни дистанционни продажби на стоки по чл. 14а, ал. 5, т. 3.

(8) Когато стоките се изпращат или транспортират от територията на други държави членки, справка-декларацията освен информацията по ал. 7 за тези доставки, включва и идентификационен номер по ДДС или референтен данъчен номер, издаден му от държавата членка, от която стоките се изпращат или транспортират.

(9) Когато регистрирано на основание чл. 156 лице извършва доставки на услуги, което има един или повече постоянни обекти на територията на други държави членки, от които се извършват услугите, справка-декларацията освен информацията по ал. 7 за тези доставки, включва и идентификационен номер по ДДС или референтен данъчен номер, издаден от държавите членки, където се намира всеки от обектите.

(10) Стойностите по ал. 7, 8 и 9 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.

(11) Регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 4 е длъжно да внесе общата сума на данъка върху

добавената стойност, който е изискуем за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(12) Когато регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 4 или не е внесло данъка по ал. 10, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение от Националната агенция за приходите се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(13) Независимо от издадените напомнания и предприетите действия по ал. 12 справка-декларацията се подава по реда на ал. 5.

(14) След предприемане на действия по реда на ал. 12 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.

(15) В справка-декларацията по ал. 4 не се посочват доставки на стоки или услуги, ако са освободени съгласно законодателството на държавата членка по потребление, както и доставки извън обхвата на режим в Съюза по чл. 153.

(16) Когато данъчно задължено лице е регистрирано за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза подава справки-декларации и внася дължимия данък в държавите членки по идентификация за всеки режим.“

§ 43. Член 159а се изменя така:

„Данъчен период, справка-декларация и внасяне на данъка приприлагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159а. (1) Данъчният период за регистрираните по чл. 157а лица е едномесечен.

(2) Справка-декларацията за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, се подава от регистрирано на основание чл. 157а по образец, определен в правилника за прилагане на закона.

(3) Справка-декларацията по ал. 2 се подава до компетентната териториална дирекция за всеки данъчен период в срок до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията, независимо дали през периода са извършвани доставки. Когато последният ден на месеца е неприсъствен ден, чл. 22, ал. 7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.

(4) Справка-декларацията по ал. 2 се подава по електронен път посредством създадено за целта WEB-базирано приложение на страницата на Националната агенция за приходите с квалифициран електронен подпис по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез въвеждане на данните през приложението или чрез подаване на предварително генериран файл. Формата, структурата и валидационната схема на файла се утвърждават със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(5) Представителят по чл. 157а, ал. 2 подава справка-декларация по ал. 2 за всяко регистрирано данъчно задължено лице по чл. 157а, ал. 3.

(6) Компетентната териториална дирекция предоставя на лицето по

електронен път уникален входящ номер за всяка подадена справка-декларация по ал. 2.

(7) В справка-декларацията по ал. 2 се посочва идентификационният номер на лицето за целите на прилагане на този режим и отделно за всяка държава членка по потребление се посочват приложимите данъчни ставки, общият размер на данъчните основи на извършените доставки, за които се прилага режимът и за които данъкът върху добавената стойност по съответните ставки е станал изискуем, общият размер на дължимия данък по съответните ставки и общият размер на дължимия данък поотделно за всяка държава членка за съответния данъчен период.

(8) Допуснати грешки (неотразени или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация по ал. 2 се поправят, като лицето извърши необходимите корекции в следваща справка-декларация, включително при кредитно и дебитно известие за доставка, като се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размера на данъка във връзка, с който се налагат корекции.

(9) Справка-декларацията по ал. 8 се подава до три години от изтичането на срока за подаване на първоначалната справка-декларация включително след прилагането на този режим. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление. Когато страната е държава членка по потребление корекциите се извършват по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(10) Стойностите по ал. 7 и 8 се посочват в евро. За доставки в други валути се използва обменният курс в последния ден от данъчния период, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или ако няма публикуван такъв курс на този ден, се прилага публикуваният на следващия ден.

(11) Регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице е длъжно в срока за подаване на справка-декларацията по ал. 3 да внесе общата сума на данъка върху добавената стойност, който е изискуем за съответния данъчен период, в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, в евро, без да я закръглява. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила в сметката. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.

(12) Когато регистрирано на основание чл. 157а, ал. 1 и 2 лице не е подало в срок справка-декларацията по ал. 3 или не е внесло данъка по ал. 10, или е внесло данък в по-малък размер, Националната агенция за приходите изпраща до лицето напомнително съобщение по електронен път на 10-ия ден след деня, в който е следвало да бъде подадена справка-декларацията, съответно да бъде внесен данъкът. Последващите действия за определяне и събиране на данъка след изпращане на напомнителното съобщение от Националната агенция за приходите се извършват от компетентните данъчни органи на държавата членка по потребление.

(13) Независимо от издадените напомнания и предприетите действия по ал. 12 справка-декларацията се подава по реда на ал. 2.

(14) След предприемане на действия по реда на ал. 12 от компетентните данъчни органи на друга държава членка по потребление данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за тази държава членка, се внася по сметка на същата държава членка.“

§ 44. Член 159б се изменя така:

„Данъчен кредит при прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159б. (1) Лице, регистрирано на основание чл. 154 или регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него доставки на услуги, по които получатели са данъчно незадължени лица, по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени на територията на Европейския съюз.

(2) Регистрирано на основание чл. 154 лице има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на приспадане на данъчен кредит по общите правила на закона за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната.

(4) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, ако не е регистрирано на основание чл. 96, 97 или чл. 100, ал. 1, има право на възстановяване по реда на чл. 81, ал. 2, предвиден за лица, които не са установени в държавата членка по възстановяване, но са установени на територията на Европейския съюз.“

§ 45. Член 159в се изменя така:

„Данъчен кредит при прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159в. (1) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка, има право на възстановяване на данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима, по реда на чл. 81, ал. 2, когато страната е държава членка по потребление.

(2) Данъчно задължено лице, регистрирано за прилагане на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима, когато е регистрирано на основание чл. 96, 97 или по чл. 100, ал. 1, за други дейности извън обхвата на този режим по общите правила на закона.

(3) Данъчно задълженото лице, регистрирано на основание чл. 157а, има право на възстановяване на ДДС за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на друга държава членка по потребление във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на този режим по реда на законодателството на тази държава членка. Когато страната е държава членка по потребление, данъкът се възстановява по реда на чл. 81, ал. 2.

(4) Когато данъчно задълженото лице е регистрирано на основание чл. 96, 97, чл. 100, ал. 1 и чл. 157а, има право на данъчен кредит за получени доставки на стоки и/или услуги с място на изпълнение на територията на страната във връзка с извършени от него облагаеми доставки в обхвата на режима по общите правила на закона, когато страната е държава членка по потребление.“

§ 46. Член 159г се изменя така:

„Електронен регистър

Чл. 159г. (1) Регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а лице е длъжно да води електронен регистър.

(2) Информацията в регистъра по ал. 1 се записва по начин, по който може да се предостави незабавно по електронен път и за всяка отделна доставка на стока или услуга в структуриран файлов формат при поискване от орган по приходите или от компетентните органи на държавите членки по потребление.

(3) Когато от данъчно задължено лице или от представител, който действа от негово име и за негова сметка, е поискано да представи по електронен път електронния регистър, който води по ал. 1, и лицето не го е предоставило в срок от 20 дни от датата на искането, държавата членка по идентификация напомня на данъчно задълженото лице или на представителя да предостави този регистър.

(4) Лицата по ал. 1 съхраняват информацията в електронните регистри по ал. 1 за срок от 10 години, считано от края на годината, през която е извършена съответната доставка.“

§ 47. Член 159д се изменя така:

„Корекции на справка-декларация за прилагане на режим извън Съюза и режим в Съюза

Чл. 159д. (1) Допуснати грешки (неотразени или неправилно отразени стойности) в подадена справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154 или 156 лице се поправят, като лицето извърши необходимите корекции в следваща справка-декларация.

(2) Издадено кредитно и дебитно известие за доставка се отразява по реда на ал. 1.

(3) Корекции по ал. 1 се извършват до три години от изтичането на срока за подаване на справка-декларацията за прилагане на съответния режим, включително след прекратяване на прилагането му. След този срок корекции в подадена справка-декларация се извършват съгласно законодателството на съответната държава членка по потребление.

(4) Дължим данък в резултат на корекция на подадена справка-декларация се внася в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите в евро. При плащането на сумата лицето посочва входящия номер на съответната справка-декларация.“

§ 48. Член 159е се изменя така:

„Възстановяване на надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза и режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159е. (1) Надвнесен данък по справка-декларация за прилагане на специален режим от регистрирано на основание чл. 154, 156 или чл. 157а лице се прихваща или възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, освен ако надвнесеният данък вече е преведен към други държави членки по потребление.

(2) Дължим данък по справка-декларация за прилагане на специален режим, който е внесен в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, но на основание чл. 159, ал. 14 се дължи в друга държава членка по потребление, се прихваща или възстановява на лицето по ал. 1 по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Надвнесен данък в резултат на корекция по чл. 159д се възстановява по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ако не е преведен към други държави членки по потребление. Когато надвнесеният данък е преведен към други държави членки по потребление, същият се възстановява на лицето от съответната държава членка по потребление съобразно извършената корекция.

(4) Надвнесен данък по подадена в друга държава членка справка-декларация за прилагане на специалния режим от лице, регистрирано в тази държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, който е преведен от държавата членка или е внесен от лицето в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите, се прихваща или възстановява на лицето по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(5) Надвнесен данък от лице, което не е установено на територията на страната, регистрирано за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка или по чл. 154, се възстановява по банкова сметка, различна от сметка в българска банка или в клон на чуждестранна банка в Република България, като всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата са за сметка на лицето.“

§ 49. Член 159ж се изменя така:

„Задължения при извършване на доставки с място на изпълнение на територията на страната от лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии

Чл. 159ж. (1) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да декларира тези доставки, като ги посочи в справка-декларацията по реда на законодателството на държавата членка по идентификация. Подадена в държавата членка по идентификация справка-декларация се смята за справка-декларация, подадена по този закон.

(2) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да внесе дължимия по справка-декларацията по ал. 1 данък в определения по законодателството на държавата членка по идентификация срок. Данъкът се смята за внесен на датата, на която сумата е постъпила по сметка на държавата членка по идентификация, или, ако не е постъпила в тази сметка, на датата, на която е постъпила в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(3) Лице, регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което извършва доставка по тези режими, с място на изпълнение на територията на страната, е задължено да предостави при поискване от орган по приходите водения електронен регистър съгласно законодателството на държавата членка по идентификация.

(4) След изпратено напомнително съобщение до лицето за изпълнение на задълженията му по ал. 1 и 2 от компетентните данъчни органи на държавата

членка по идентификация, когато страната е държава членка по потребление, последващите действия за определяне и събиране на данъка се извършват от Националната агенция за приходите по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След предприети действия от Националната агенция за приходите данъкът за съответния данъчен период, който е дължим за страната като държава членка по потребление, се внася от лицето в държавния бюджет по сметка на Националната агенция за приходите.

(5) Когато страната е държава членка по потребление, до изтичането на три години от законоустановения срок по законодателството на държавата членка по идентификация, неподадена в срок справка-декларация се подава, съответно се извършват корекции в подадена справка-декларация в тази държава членка, а след този срок справка-декларацията се подава, съответно корекции се извършват в подадената справка-декларация по ред, определен с правилника за прилагане на закона.“

§ 50. Член 159и се изменя така:

„Специални регистри

Чл. 159и. (1) За лицата, регистрирани в страната за прилагане на режим извън Съюза или режим в Съюза, Националната агенция за приходите създава и поддържа специален регистър, който е част от регистъра по чл. 80, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) Органът по приходите вписва в специалния регистър по ал. 1 за всяко от лицата по ал. 1 датата на регистрацията за прилагане на съответния режим и датата на прекратяване на регистрацията за прилагане на режима.“

§ 51. В чл. 169, ал. 1, т. 4 думите „чл. 96, 97, 97а, 97б, 98, 99, чл. 100, ал. 1 – 3 и чл. 151а.“ се заменят с „чл. 96, 97, 97а, 99, чл. 100, ал. 1– 2 и чл. 151а.“.

§ 52. В чл. 179 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Алинея 1 се прилага и за лице, което не е установено на територията на страната и е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии или регистрирано по чл. 154, което е длъжно, но не подаде справка-декларация за прилагане на специален режим за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната, или не я подаде в предвидения срок.“.

2. Създава се ал. 3:

„(3) Алинея 1 се прилага и за вносител по чл. 57б, който не подаде месечна декларация по чл. 57в, ал. 5 или не я подаде в предвидения срок, или не предостави регистрите по чл. 57в, ал. 9.“

§ 53. Член 180б се изменя така:

„Чл. 180б. (1) Лице, което не е установено на територията на страната и е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии в друга държава членка или регистрирано по чл. 154, не начисли данък върху добавената стойност за извършени доставки с място на изпълнение на територията на страната в данъчния период, в който данъкът за

доставката става изискуем, се наказва с имуществена санкция – в размер 25 на сто от неначисления данък или данъка в по-малък размер, но не по-малко от 250 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на имуществената санкция е двукратният размер на неначисления данък, но не по-малко от 5000 лв.“

§ 54. В чл. 181а ал. 1 се изменя така:

„(1) Лице, което е регистрирано на основание чл. 154, 156 или 157а или е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим извън Съюза, режим в Съюза, или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, което не предостави при поискване от орган по приходите електронния регистър по чл. 14а, ал. 10, чл. 159г, ал. 1, отчетността по чл. 14а, ал. 11 или електронния регистър, който води съгласно законодателството на държавата членка по идентификация, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 10 000 лв.“

§ 55. Член 185а се отменя.

§ 56. Член 185б се отменя.

§ 57. В чл. 186, ал. 1 т. 5 се отменя.

§ 58. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 11 изречение трето се изменя така:

„За целите на прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, изречение второ не се прилага.“

2. Точка 63 се изменя така:

„63. „Трета страна, с която Европейският съюз има правни инструменти за взаимопомощ“ е трета страна, с която Съюзът е сключил споразумение за взаимопомощ, сходно по обхват с Директива 2010/24/ЕС от 16 март 2010 година относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки на Съвета и Регламент (ЕС) № 904/2010 от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност, и което извършва дистанционни продажби на стоки от тази трета страна.“

3. Точки 79, 80, 81, 84, 85 и 86 се отменят.

4. Създават се т. 102-103:

„102. „Регистър по чл. 159г, ал. 1“ е регистър, който съдържа информацията от чл. 63в от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.

103. „Отчетността по чл. 14а, ал. 9“ съдържа информацията от чл. 54в, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/2026.“

§ 59. В §1а от допълнителните разпоредби се създава т. 18:

„18. Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки (ОВ, L 310/1 от 2 декември 2019 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 60. (1) Данъчно задължените лица и представителите, които действат от тяхно име и за тяхна сметка, могат да се регистрират за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза или режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, считано от 1 април 2021 г.

(2) Данъчно задължени лица, които към датата на влизане в сила на този закон са регистрирани по реда на досегашната глава осемнадесета, могат да продължат регистрацията си за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза, като подадат заявление по електронен път за актуализация на данните в подаденото първоначално заявление за регистрация, считано от 1 април 2021 г. до 30 юни 2021 г. В тези случаи идентификационният номер по чл. 94, ал. 2 се запазва.

(3) Започналите и неприключили процедури по регистрация или прекратяване на регистрацията по реда на досегашната глава осемнадесета се довършват по реда на изменената глава осемнадесета.

§ 61. В случаите на надвнесени суми по § 32 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 105 от 2014 г.; изм., бр. 95 от 2015 г.) за периодите до последния период за деклариране през 2018 г. включително, държавата членка по идентификация възстановява съответния дял от частта от сумата, задържана в съответствие с член 46, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 904/2010, а държавите членки по потребление възстановяват разликата между надвнесената сума и сумата, която се възстановява от държавата членка по идентификация. Държавата членка по потребление информира по електронен път държавата членка по идентификация за размера на тези суми.

§ 62. След подаването на справка-декларацията за прилагане на режим в Съюза и режим извън Съюза за периоди до втория период за деклариране през 2021 г. включително, промените в съдържащите се в нея стойности се извършват само чрез изменения на посочената справка-декларация, а не чрез корекции в последваща справка-декларация.

§ 63. За подаване на декларация по досегашната глава осемнадесета за последния данъчен период преди влизането в сила на този закон и за внасяне на изискуемия за същия период данък се прилага досегашният ред.

§ 64. (1) Данъчно задължени лица, регистрирани по реда на отменените с този закон чл. 97б и 98 се считат за регистрирани по реда на чл. 96, ал. 9, с изключение на случаите, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.

(2) Започналите и неприключили процедури за регистрация по реда на отменените с този закон чл. 97б и 98 се продължават по реда за регистрация на чл. 96, ал. 9, с изключение на случаите, когато данъчно задълженото лице е регистрирано в друга държава членка за прилагане на режим в Съюза, режим извън Съюза, или за прилагането на режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети страни или територии, или по чл. 154.

§ 65. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г., бр. 9, 58, 63, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 24, 62, 65, 98 и 103 от 2018 г., бр. 7, 17, 33, 96 и 100 от 2019 г., бр. 9, 14, 18, 28, 44 и 65 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22, ал. 3, т. 2 накрая се добавя „включително и при използване на етилов алкохол, използван за почистване и/или дезинфекция на оборудване, служещи за производството на лекарства“.

2. В чл. 24б:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) За установяване на вложеното количество от акцизната стока в крайния продукт и за определяне на кода по КН митническите органи вземат проби за лабораторен анализ. Проби могат да се вземат на всеки етап от производствения процес.“

б) създават се ал. 9 и 10:

„(9) Когато за изясняване на всички факти и обстоятелства от значение за издаването на удостоверение за освободен от акциз краен потребител е необходимо становище от друг орган включително и в случаите на получаване на лабораторни експертизи за взети проби за лабораторен анализ, срокът по ал. 6 се смята за продължен, но не с повече от три месеца.“

(10) В случаите по ал. 9 лицето се уведомява писмено.“ .

3. В чл. 43 ал. 5 се изменя така:

„(5) Последният данъчен период обхваща времето:

1. от началото на календарния месец, през който е прекратен лицензът или регистрацията, до датата на съобщаването на решението за прекратяването им;

2. от началото на календарния месец до датата на влизане в сила на решението за прекратяване, при спряно предварително изпълнение на:

а) решение за прекратяване действието на лиценза за управление на данъчен склад или

б) решение на директора на компетентната териториална дирекция за прекратяване действието на регистрацията.“.

4. В чл. 44:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думата „сметката“ се заменя със „сметка на Агенция „Митници““;

бб) в т. 2 думите „сметката на компетентното митническо учреждение“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници““;

вв) в т. 3 думите „сметката на компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище,“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници““;

гг) в т. 4 думите „компетентното митническо учреждение“ се заменят с „Агенция „Митници““;

дд) в т. 6 думите „сметката на компетентното митническо учреждение“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници““;

ее) в т. 7 думите „сметката на компетентното митническо учреждение по местонахождение на обекта“ се заменят със „сметка на Агенция „Митници““;

жж) в т. 8 думите „митническото учреждение, издало ревизионния акт“ се заменят с „Агенция „Митници““.

б) в ал. 3 думата „сметката“ се заменя със „сметка на Агенция „Митници“.

в) създават се ал. 7-9:

„(7) На всяко данъчнозадължено лице се открива виртуална сметка, в която се отразяват постъпилите плащания за вземания по акцизното законодателство по съответния му идентификатор ЕИК/ БУЛСТАТ/ЕГН/ЛНЧ.

(8) При наличие на няколко вземания по акцизното законодателство, които лицето не е в състояние да погаси едновременно до изтичане на срока за внасяне на дължимия акциз по ал. 1, той може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно, при съобразяване поредността по чл. 169, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Заявяването може да се осъществи:

1. при касово плащане, като писмено индивидуализира задължението, което се погасява;

2. при безкасово плащане чрез приоритизиране във виртуалната сметка на задълженото лице.

(9) В случаите по ал. 8, т. 1 писменото заявление се подава в териториална дирекция, в която лицето имащо задължение иска да заяви неговото погасяване. За да бъде разгледано заявлението, то следва да е получено в срока по ал. 1.“

5. В чл. 52, ал. 1, т. 1 накрая се добавя „с изключение на случаите на издадено разрешение по чл. 79, ал. 10“.

6. В чл. 57а, ал. 10 накрая се добавя „като се регистрира местното юридическо лице - акредитиран представител“.

7. В чл. 75б, ал. 4 думите „съответния данъчен период“ се заменят с „шест последователни данъчни периоди“ и се създава изречение второ: „В случай, че се установяват липси, за които се дължи акциз и той е заплатен в страната, не се издава решение за установяване на заплащане на акциз на изпращача.“.

8. В чл. 76б се създават ал. 4 и 5:

„(4) В случай че изпратените акцизни стоки бъдат отказани от получателя и ще бъдат върнати на територията на страната, лицето уведомява по реда на чл. 76в, ал. 4, т. 1 незабавно компетентното митническо учреждение, като представи съответния документ по чл. 76а, ал.1, 2 или 8.

(5) При въвеждане на територията на страната на върнати по ал. 4 акцизни стоки, митническите служители следва да установят безспорно, че същите са освободени за потребление на територията на страната и са били изпратени до друга държава членка с опростен придружителен документ/търговски документ.“.

9. В чл. 77, ал. 2 накрая се добавя „и чл. 79, ал. 10.“

10. В чл. 79:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създават се ал. 2-11:

„(2) По искане на лицензиария складодържател в случаите, когато при освобождаване за потребление ще се надвиши определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение може да бъде разрешено надвишаването му, при условие че са изпълнени едновременно следните условия:

1. надвишаването на обезпечението не е повече от 20% от определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение;

2. сумата, с която се иска да бъде надвишено определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение е постъпила по сметка на Агенция „Митници“ към датата на подаване на искането;

3. лицензиарият складодържател не е имал забавено плащане на акциз през последните 12 данъчни периода;

4. надвишаването се отнася за текущия или следващия данъчен период;

5. искането не е подадено през период, за който е спряно предварителното изпълнение на решение за отнемане и прекратяване на лиценз за управление на данъчен склад.

(3) При издадено разрешение постъпилата сума по ал. 2, т. 2 се използва за погасяване на задължението за акциз за посочения данъчен период по ал. 6, т. 5.

(4) Искането по ал. 1 се подава в следните срокове:

1. до 10-о число на месеца, когато се отнася за текущия данъчен период;
2. до края на текущия месец, когато се отнася за следващия данъчен период.

(5) Разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение е допустимо да бъде издадено до два пъти за 12 последователни данъчни периода;

(6) Искането за издаване на разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение се подава до директора на териториалната дирекция по местонахождение на данъчния склад и съдържа данни за:

1. лицето, подало искането - име, седалище, адрес на управление, единен идентификационен код и електронна поща;
2. имена на представляващия/пълномощника, подал искането;
3. идентификационния номер на лицензирания складодържател;
4. идентификационния номер на данъчния склад;
5. причини поради които се иска издаване на разрешение за надвишаване на учредено обезпечение;
6. данъчният период, за който се отнася;
7. дата и подпис на представляващия/пълномощника.

(7) Към искането за издаване на разрешение за надвишаване на определеното и предоставено за данъчния склад обезпечение се представя документ удостоверяващ, че сумата е постъпила по сметка на Агенция „Митници“ към датата на подаване на искането.

(8) Когато се установят нередовности, директорът на териториалната дирекция уведомява лицето да отстрани нередовностите в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

(9) В срока, определен по ал. 8, лицето, подало искането, трябва да отстрани нередовностите, като при неизпълнение на това задължение директорът на териториалната дирекция издава решение, с което прекратява производството. Решението за прекратяване на производството подлежи на обжалване по реда на глава десета, раздел IV от Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Директорът на териториалната дирекция в 7-дневен срок от постъпване на искането, съответно от отстраняване на нередовностите в него, се произнася с мотивирано решение, с което уважава или отказва издаването на разрешение - изцяло или частично. Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ изцяло по направеното искане.

(11) Актът по ал. 10 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

11. В чл. 99, ал. 2, т. 1 се създава изречение второ: „Забраната не се отнася при предлагане и продажба на цигари в случаите по чл. 39б, ал. 2 и 3.“

12. В глава седма се създава чл. 101в:

„Чл. 101в. (1) При движението на освободени за потребление акцизни стоки от данъчен склад или от обект по чл. 56, ал. 1, или от обект на лице по чл. 57а, ал. 1,

т. 1, стоките се съпровождат от регистрирания електронен акцизен данъчен документ или от оригинал на акцизния данъчен документ.

(2) При последващо движение и доставяне/получаване на освободени за потребление течни горива, начисляването на акциза се удостоверява с представяне на регистриран електронен акцизен данъчен документ, за който са подадени данни в Национална агенция за приходите по реда на чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност. Доставчиците/получателите по доставки на освободени за потребление течни горива, които не са подали данни пред Националната агенция за приходите, следва да отговарят на условията на чл. 118, ал. 11 от Закона за данък върху добавената стойност.

(3) На местата, където се държат освободени за потребление акцизни стоки, задължително се съхраняват:

1. от получателя по регистриран електронен акцизен данъчен документ - хартиен екземпляр на регистрирания електронен акцизен данъчен документ;

2. от получателя по акцизен данъчен документ - оригинал на акцизния данъчен документ;

3. от лицата по ал. 2 - заверено от доставчика копие на регистрирания електронен акцизен данъчен документ.

(4) Алинея 3, т. 1 не се прилага задължително, когато получателят по регистрирания електронен акцизен данъчен документ е издател на документа.

(5) При заверяване на документите по ал. 3, т. 3:

1. се полагат дата, име и подпис на работник/служител и печат на доставчика;

2. се посочва количеството на доставеното течно гориво или номера на електронния документ, с който са подадени данни по реда на чл. 118, ал. 10 от Закона за данък върху добавената стойност.“

13. В чл. 104, ал. 1 думите „Митническите органи“ се заменят с „Митническите служители“.

14. В чл. 124, ал. 1 след думите „чл.126“ се добавя „ал. 1 и 2“.

15. В чл. 126:

а) алинеи 2, 3 и 4 се изменят така:

„(2) Наказанията по ал. 1 се налагат и на лицата, нарушили разпоредбите на чл. 101в, ал. 1-3.

(3) В случаите по ал. 2, когато лицата са представили само фактура, фискален бон и/или протокол, с които може да се докаже доставчика (продавача) и получателя (купувача) на акцизните стоки, се налага:

1. глоба за физическите лица в размер от 200 до 500 лв., а при повторно нарушение - в размер от 500 до 1000 лв.;

2. имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци в размер от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 2000 до 3000 лв.

(4) Наказанията по ал. 2 не се налагат на лице по чл. 101в, ал. 2, което е изпълнило следните условия:

1. при извършване на проверката е представило регистриран електронен акцизен данъчен документ за полученото гориво;

2. до завършване на проверката е декларирало пред митническите органи информация за доставчика, транспортните единици, количеството и датата на доставка на течното гориво;

3. митническите органи са установили, че по представения регистриран електронен акцизен данъчен документ не са декларирани доставки пред

Националната агенция за приходите, с които се надхвърля общото количество на освободеното за потребление течно гориво.“

б) създава се ал. 5:

„(5) Декларацията по ал. 4, т. 2 се предоставя на органите на Националната агенция за приходите за предприемане на действия по компетентност.“

15. В чл.128 се създава ал. 5:

„(5) В случай на нарушение по чл. 120, ал. 5, мястото на извършване на нарушението е постоянния адрес за физическите лица или седалището и адреса на управление за юридическите лица.“

§ 66. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г., бр. 58, 85, 92, 97 и 103 от 2017 г., бр. 15, 91, 98, 102, 103, 105 от 2018 г., бр. 24, 64, 96, 101 и 102 от 2019 г., бр. 18, 28, 38 и 69 от 2020 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 44 в заглавието накрая се добавя „или на пазар за растеж“.

2. В чл. 88, ал. 1 след думите „могат да подават“ се добавя „в срок до 25 ноември на съответната година“.

3. В чл. 195, ал. 6:

а) в т. 1 след думите „регулиран пазар“ се добавя „или на пазар за растеж“;

б) в т. 2, буква „в“ след думите „регулиран пазар“ се добавя „или на пазар за растеж“.

4. В чл. 196 в заглавието накрая се добавя „или на пазар за растеж“.

5. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 21, буква „а“ след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „или на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти“;

б) създава се т. 114:

„114. „Пазар за растеж“ е този по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти.“

§ 67. Данъчното облекчение по чл. 184 от Закона за корпоративното подоходно облагане, представляващо минимална помощ по чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане, може да се ползва до 31 декември 2023 г.

§ 68. Параграф 66, т. 1, 3, 4 и 5 относно чл. 44, чл. 195, ал. 6, чл. 196 и § 1, т. 21 и т. 114 от Закона за корпоративното подоходно облагане по отношение на пазарите за растеж се прилагат до 31 декември 2025 г.

§ 69. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г., бр. 15 от 2018 г., бр. 98 от 2018 г., бр. 102 от 2018 г., бр. 105 от 2018 г., бр. 24, 79, 96, 101 от 2019 г., бр. 14, 18, 28, 38 и 60 от 2020 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 9:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Данъчно задължените лица, които не са длъжни да издават фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност съгласно ал. 1, издават документ за придобитите от тях доходи от източници по чл. 10, ал. 1, т. 3 и 4, съдържащ реквизитите по чл. 6, ал. 3 от Закона за счетоводството. Документът се издава в два екземпляра, като единият се предоставя на платеща на доходите, а вторият се съхранява от физическото лице.“

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Документът по ал. 2 не се издава, когато:

1. за доходите платещът издава предвидения в този закон формуляр „Сметка за изплатени суми“, или
2. доходите са обложени с окончателен данък по реда на глава шеста, или
3. доходите са освободени от облагане на основание чл. 13, ал. 1, т. 24, или
4. доходите са платени по банкова сметка на физическото лице, освен в случаите по ал. 4.“

в) създава се ал. 4:

„(4) Когато платещ на доходите по чл. 10, ал. 1, т. 3 е предприятие или самоосигуряващо се лице, което е задължено да прилага Закона за счетоводството и на основание чл. 45, ал. 6 не издава „Сметка за изплатени суми“, в документа по ал. 2 физическото лице, придобило доходите, включва и реквизитите по чл. 6, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството.“

2. В чл. 37, ал. 1, т. 3 след думите „регулиран пазар“ се добавя „или на пазар за растеж“.

3. В чл. 73, ал. 3 думите „начисляване на сумите - в случаите“ се заменят с „извършване“.

4. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 11, буква „а“ от допълнителните разпоредби след думите „Закона за пазарите на финансови инструменти“ се добавя „или на пазар за растеж по смисъла на чл. 122, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти“;

б) създават се т. 63-64:

„63. „Регулиран пазар“ е този по смисъла на § 1, т. 70 от допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане.

64. „Пазар за растеж“ е този по смисъла на § 1, т. 114 от допълнителните разпоредби на Закона за корпоративното подоходно облагане.“

§ 70. Параграф 69, т. 2 и 4 относно чл. 37, ал. 1, т. 3 и § 1, т. 11, 63 и 64 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица по отношение на пазарите за растеж се прилагат до 31 декември 2025 г.

§ 71. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд на Република България от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; , бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г., бр. 98 и 108 от 2018 г., бр. 1 и 24 от 2019 г., Решение № 4 на Конституционния съд на Република България от

2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; бр. 38, 96, 101 и 102 от 2019 г.; бр. 18 и 71 от 2020 г.) в чл. 15 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 след думите „Закона за устройство на територията“ запетаята и думите „както и с удостоверение по чл. 54а, ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър“ се заличават.

2. В ал. 4 и 6 думите „данъчната служба на“ се заменят със „звеното за местни приходи в“.

§ 72. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г., бр. 85, 92 и 97 от 2017 г., бр. 15, 22 и 98 от 2018 г., бр. 13, 37 и 96 от 2019 г., бр. 26 и 28 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 48:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Нефинансовата декларация съдържа информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на предприятието и въздействието на неговата дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите.“

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Нефинансовата декларация включва и:

1. кратко описание на бизнес модела на предприятието;
2. описание на политиките, следвани от предприятието по отношение на въпросите по ал. 1, включително извършените процеси на надлежна проверка;
3. резултата от политиките по т. 2;
4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на предприятието, включително, когато е приложимо и пропорционално, неговите стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който предприятието управлява тези рискове;

5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.“

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато предприятието няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, нефинансовата декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.“

г) в ал. 5 думите „свързани с екологичните или социалните въпроси“ се заличават.

2. Член 51 се изменя така:

„Чл. 51. (1) Предприятия от обществен интерес, които са предприятия майки в голяма група, която към 31 декември надхвърля на консолидирана основа критерия за среден брой на служителите през финансовата година от 500 души, включват в консолидирания доклад за дейността консолидирана нефинансова декларация, съдържаща информация в степен, необходима за разбиране на развитието, резултатите, състоянието на групата и въздействието на нейната дейност, отнасяща се като минимум до екологичните и социалните въпроси и въпросите, свързани със служителите, зачитането на правата на човека, борбата с корупцията и подкупите, включително:

1. кратко описание на бизнес модела на групата;
2. описание на политиките, следвани от групата по отношение на въпросите по ал. 1, включително извършените процеси на надлежна проверка;

3. резултата от политиките по т. 2;
 4. основните рискове, свързани с въпросите по ал. 1 и имащи отношение към дейностите на групата, включително, когато е приложимо и пропорционално, нейните стопански отношения, продукти или услуги, които има вероятност да предизвикат неблагоприятни въздействия в тези области, и начина, по който групата управлява тези рискове;
 5. нефинансови ключови показатели за резултата от дейността, имащи отношение към конкретната стопанска дейност.
- (2) Когато групата няма или не следва политиките по отношение на един или няколко от въпросите по ал. 1, консолидираната нефинансова декларация представя ясно и аргументирано обяснение за това.“
3. В чл. 52 думите „ал. 3-5“ се заменят с „ал. 4-6“.

§ 73. Законът влиза в сила от 1 януари 2021 г., с изключение на:

1. Параграфи 29, § 55-57 и § 58, т. 3 относно § 1, т. 84-86 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност, които влизат в сила в тридневен срок от обнародване на закона в „Държавен вестник“;
2. Параграф 35 относно чл. 154, ал. 2, § 37 относно чл. 156, ал. 2, § 39 относно чл. 157а, ал. 4 и § 60, които влизат в сила от 1 април 2021 г.;
3. Параграфи 1-9, § 11-28, § 30-54, § 58, т. 1-2, т. 3 относно § 1, т. 84-86 от допълнителните разпоредби на Закона за данък върху добавената стойност и т. 4, § 59 и § 61-64, които влизат в сила от 1 юли 2021 г.;
4. Параграф 65, т. 4, който влиза в сила от 1 януари 2022 г.